

Univ. Pub.
M 9
2512

หนังสือพระลัก

วันมหิดล

วันมหิดล

วันมหิดล

ชุมนุมนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยมหิดล

Univ. Pub.
M-9
2512

LIBRARY
FACULTY OF MEDICAL
SCIENCES

LIBRARY
FACULTY OF MEDICAL
SCIENCES

พระราชบิดาของแพทย์ไทย

พระองค์ท่านเป็นบุคคลแรกที่นำความเจริญด้านแพทย์
มาสู่ประเทศไทย
การนำวิวัฒนาการแผนใหม่ ในการรักษาโรคมัยไซ้เจ็บ
การก่อสร้างสถานพยาบาลแห่งแรก

ให้กำเนิดวิชาแพทย์และพยาบาล
คนเจ็บ บ่วย ไซ้ มีการรักษาพยาบาลที่ถูกต้อง
ด้วยพระบารมี จึงช่วยให้ชีวิต
ของมวลมนุษยย์ปลอดภัยยิ่งขึ้น
และมีชีวิต ปราศจากโรคมัย พยาธิ

สุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง
24 กันยายน "วันมหิดล" เป็นวันวิปโยคของชาวไทย
คล้ายวันสวรรคตของพระองค์ท่าน
นับเป็นการสูญเสียครั้งสำคัญยิ่งของชาวไทย
พระบิครแห่งวงการแพทย์
เจ้าฟ้ากรมหลวงสงขลานครินทร์

หนังสือ
พระระลึก

LIBRARY
FACULTY OF MEDICAL
SCIENCES

วัน "มหิดล"

๒๔ กันยายน ชุมมนุมนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยมหิดล

๒๒ ๕๒
แพทย์ผู้เชื่อมั่น
.....พระบารมี

ที่คลินิกของนายแพทย์ ศิริสุข บุญชัยรัตน์ เป็น
ตึกห้องแถว 2 ชั้น ตัวอาคารเป็นรูปตึกที่สร้างใน
สมัยรัชกาลที่ 7 อยู่ในซอยถนนแฉะสี่แยกพระยาศรี
คลินิกประกอบด้วยห้องแถว 2 ห้องติดกัน ชั้น
ล่างนอกจากจะมีม้านั่งยาว ๆ สำหรับคนไข้แล้ว ยัง
มีตุ๊กตาตั้งโชว์ ส่วนหลังค้ำยันเป็นห้องเล็ก ๆ ที่
มีเตียงสำหรับไข้ และเครื่องมือสำหรับตรวจอาการ
คนไข้

สร้อย สักดิ์สูง - เขียน -

นายแพทย์ศิริสุข บุญชัยรัตน์ เพิ่งจะ
จบแพทยศาสตรบัณฑิต เมื่อ 2-3 ปีมานี้เอง จาก
คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาล “สำนัก
ตักศิลาของแพทย์เมืองไทย” และเป็นนายแพทย์
ที่มีจิตใจตั้งมั่นเต็มใจที่จะอุทิศผลงานในชีวิตนี้ เพื่อ
ช่วยเพื่อนมนุษย์ ที่ได้รับความเดือดร้อนเนื่องจาก
การเจ็บป่วย

“คุณหมอ คุณหมอยู่ไหมคะ ?”
หญิงวัยกลางคนแต่งตัวปอน ๆ มีรอยปะอยู่ 2-3
แห่ง ส่งกลิ่นเหม็นสาบเหม็นที่ปราศจากการซักกรีด
ไม่หนึ่งหรือสองวัน และอ้อมลูกน้อยไว้ในวงแขน
เดินเข้าไปในคลินิกของนายแพทย์

“ผมเองครับ” นายแพทย์ศิริสุข

บุญชัยรัตน์ ทอรับอยู่ไม่มีการรังเกียจเคียดจัญท์

“เด็กเป็นอะไรไป”

“ลูกสาวดิฉัน ตัวร้อนและมีอาการชัก

คุณหมอต้งช่วยนะค่ะ”

“เอา อุ้มเด็กไปไว้ในห้องตรวจโรค

ก่อน” นายแพทย์หนุ่มบอกลูกค้าในสภาพที่อ่อน-
น้อม และเห็นอกเห็นใจ

“วางเด็กไว้บนเตียง แล้วคอยหมอบ

อยู่ข้างนอกนะ ขอให้หมอบตรวจอาการก่อนว่าเด็ก
เป็นอะไร”

นายแพทย์ศิริสุข บุญชัยรัตน์ หมอใจ

บุญที่มีคุณธรรมประจำใจ และเชื่อมั่นในอาชีพ
แพทย์อย่างซื่อสัตย์ ได้ตรวจคนไข้เด็กรายใหม่คน
นี้อย่างละเอียดละเอียด พร้อมบันทึก ชื่อ อายุ และ
อาการของ.เด็กรายนี้ เพื่อบันทึกเป็นหลักฐานไว้
พร้อมเรียกแม่ของเด็กเข้าไปซักถามประวัติ

“อ้อ ดิฉัน เป็นคนยากจน พ่อเด็ก

หนีไปเมื่อเด็กคนนี้อยู่ในท้อง เขาไปมีเมียใหม่
ทั้งดิฉันกับลูก 3 คน คนพี่ 2 คนฝากน้องสาวเขา

เลี้ยงไว้ส่วนลูกคนนี้ เป็นคนเล็กดิฉันสงสารจึงเลี้ยง
ไว้เองต้องทำงานเป็นคนรับใช้ค่ะ มีเงินพอเลี้ยงลูก
และตัวเองไปวันๆ หนึ่งค่ะ ดิฉันสงสารลูกเหลือเกิน

เกิดมายังไม่เคยเห็นหน้าพ่อเลย ยามเจ็บป่วยชั้น
ดิฉันต้องหยิบยืมเงินจากเจ้านายทุกที คุณหมอค่ะ
คำรักษาเท่าไรค่ะ” หญิงผู้ให้กำเนิดเด็กน้อย
กล่าวเอ่ยพร้อม ๆ กันก็เดินไปหุ้มเด็กจากเตียงมา
อุ้มไว้ในอ้อมกอด

นายแพทย์ศิริสุข บุญชัยรัตน์ พังคำ

ที่แม่เด็กเล่าด้วยความสงสาร แม้ว่าจะเคยไต่ย็นเรื่อง
ราวต่าง ๆ ในทำนองนี้มาก็หลายราย แต่ละรายจะมี
ชีวิตและแนวทางแตกต่างกันไป แต่ทุกรายก็
มักจะมาหาแพทย์ ด้วยความคั่นเค้น ของชีวิต ในยุค
สังคมปัจจุบัน นายแพทย์ใช้สมองค้นหาอยู่คนเดียวหนึ่ง
แล้วบอกกับคนไข้ของตนว่า

“ผมขอคิดค่ายาที่พอ และคิดในราคา

ต้นทุนด้วย สัก 15 บาทก็แล้วกัน เด็กไม่เป็นอะไร
มาก ไม่ต้องตกใจ วันหลังเด็กเป็นอะไรอีก พา
มาหาหมอก็แล้วกัน” นายแพทย์พุกด้วยจรรยา
แพทย์ที่ร่ำเรียนมาด้วยความบริสุทธิ์ใจ

“คุณหมอกะ คิดฉันไม่รู้จะขอบพระคุณได้อย่างไรถูก ขอให้พระรัตนตรัย ช่วยคุ้มครองคุณหมอก็กั้แล้วกัน” แม่ของเด็กยกมือขึ้นสารุ แล้วอ้อมเด็กน้อยจากไป

ปัญหาเช่นนี้ นายแพทย์ศิริสุขบุญชัยรัตน์ ประสพอยู่ทุกวี่วัน แต่นายแพทย์ที่ยึดมั่นในอุดมคติอย่างนายแพทย์ศิริสุข บุญชัยรัตน์ มีความพอใจและสุขใจที่ตนได้กระทำลงไป นอกเหนือจากอุดมคติที่ตั่งไว้ นายแพทย์ใจบุญผู้นี้ ก่อนนอนทุกครั้ง จะต้องนำดอกไม้ธูปเทียนบูชาพระฉายาลักษณ์ของสมเด็จพระราชบิดาพร้อมให้คำมั่นสัญญาที่จะ ปฏิบัติ ตนให้ ถึงจุด หมาย ตามที่สมเด็จพระราชบิดาทรงปรารถนาไว้ทุกประการ

□ □ □

พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. ๒๕๑๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๒

เป็นปีที่ ๒๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ให้เป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์ โดยจัดตั้ง
เป็นมหาวิทยาลัยขึ้นใหม่เรียกว่า “มหาวิทยาลัยมหิดล” มีขอบเขตดำเนินงานกว้างขวางยิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๑๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖
- (๒) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖
- (๓) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๒
- (๔) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๗
- (๕) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๒
- (๖) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๓
- (๗) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๘) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๐๕
- (๙) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๐๗
- (๑๐) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๐๘
- (๑๑) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๐๙
- (๑๒) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๑๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยมหิดล

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยมหิดล.

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมหาวิทยาลัยหนึ่งเรียกว่า “มหาวิทยาลัยมหิดล” เป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และทะนุบำรุงวัฒนธรรม

ให้มหาวิทยาลัยมหิดลเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี
มาตรา ๗ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง และ เงินงบ-
ประมาณของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ไปเป็นของมหาวิทยาลัยมหิดล

กิจการซึ่งเป็นส่วนราชการของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ซึ่งโอนไปยังมหาวิทยาลัยมหิดล ตาม
วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นส่วนราชการของมหาวิทยาลัยมหิดลตามมาตรา ๘ และมาตรา ๘

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) คณะ
- (๓) บัณฑิตวิทยาลัย

และอาจให้มีสถาบันเพื่อการวิจัยและสำนักเพื่อส่งเสริมวิชาการเป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกได้
สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองและแผนก

คณะและบัณฑิตวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นภาควิชาและสำนักงานเลขานุการ
สำนักงานเลขานุการอาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนก

มาตรา ๙ การแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๘ ให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มหาวิทยาลัยจะรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือ
สถาบันวิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศ
นียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงนั้น ๆ ได้

การรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยให้ทำเป็น
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูง ซึ่งเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยนั้น
ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๒) ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมาย ว่าด้วย วิธีการ งบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย จะต้องจัดการเพื่อประโยชน์และตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

ทรัพย์สินอื่น ซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย จะต้องจัดการตามเงื่อนไข ข้อบังคับ และวัตถุประสงค์ ซึ่งผู้ให้กำหนดไว้

หมวด ๒

การดำเนินงาน

มาตรา ๑๓ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี เป็นนายกสภามหาวิทยาลัย เลขาธิการ สภาการศึกษาแห่งชาติ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบันและผู้อำนวยการสำนักในมหาวิทยาลัย ถ้ามี เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนและไม่เกินเก้าคน

ให้รองอธิการบดีเป็นเลขาธิการสภามหาวิทยาลัย ในกรณี มีรองอธิการบดี หลายคน ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขาธิการสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๔ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

มาตรา ๑๕ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไป ของ มหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) จัดวางระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาหลักสูตรวิชาเพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบของสภาการศึกษาแห่งชาติ
- (๓) จัดหาวิธีการอันจะยังการศึกษาอบรมและการวิจัยของมหาวิทยาลัยให้เจริญยิ่งขึ้น
- (๔) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาและประกาศนียบัตร
- (๕) เสนอการจัดตั้ง ยุบรวมและเลิกคณะ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนักและภาควิชา
- (๖) พิจารณาการรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย
- (๗) พิจารณาการแต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี รองอธิการบดี คณะบดี รองคณะบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๘) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัยและกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการนี้

มาตรา ๑๖ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้เรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย

ถ้ากรรมการ สภามหาวิทยาลัย ตั้งแต่สามคนขึ้นไป ร้องขอให้ สภามหาวิทยาลัย ประชุม เพื่อ กิจการอย่างหนึ่งอย่างใด ก็ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย

ในการประชุม ต้องมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาประชุมอย่างน้อยก็ถึงหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจมาประชุมได้ ถ้าได้มอบหมายให้บุคคลใดเป็นประธานในที่ประชุม ให้บุคคลนั้นมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับนายกสภามหาวิทยาลัยในการประชมนั้น

แต่ถ้าไม่ได้ มอบหมาย ก็ให้ ที่ประชุม เลือก กรรมการ สภามหาวิทยาลัย คนหนึ่ง เป็น ประธาน ในที่ประชุม

มาตรา ๑๗ การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๘ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยจะมีรองอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย และให้ดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

มาตรา ๑๙ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) ได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่ง กรรมการ สภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลงหรืออธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีไม่ได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยกำหนดกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่งคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดี และรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี ทั้งนี้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และกฎหมายอื่น ๆ

มาตรา ๒๒ ในคณะหนึ่งให้คณบดีคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของคณะจะมีรองคณบดีคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

คณบดีนั้น สภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งจากคณาจารย์หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่ง กรรมการ สภามหาวิทยาลัยมาแล้วและให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจแต่งตั้งใหม่อีกได้

ถ้ามีการแบ่งภาควิชา ก็ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะประกอบด้วยคณบดีเป็นประธานกรรมการ รองคณบดี
ถ้ามี และหัวหน้าภาควิชาในคณะนั้น เป็นกรรมการ ถ้าในคณะไม่มีการแบ่งภาควิชา หรือมีไม่ถึงสี่ภาควิชา
ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณาจารย์ในคณะนั้นเป็นกรรมการ หรือเป็นกรรมการเพิ่มเติมให้ได้จำนวนสี่คน
ให้คณะกรรมการประจำคณะแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๒๔ คณะกรรมการประจำคณะ มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางระเบียบของคณะด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๓) จัดการสอบไล่
- (๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณบดี

มาตรา ๒๕ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของ
บัณฑิตวิทยาลัย จะมีรองคณบดีคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

คณบดีนั้น สภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งจากคณาจารย์ หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่ง กรรมการ สภา
มหาวิทยาลัยมาแล้ว และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ถ้ามีการแบ่งภาควิชา ก็ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธานกรรมการ
รองคณบดีและหัวหน้าภาควิชา ถ้ามี เป็นกรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจาก
คณาจารย์ในบัณฑิตวิทยาลัยมีจำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขานุการ
กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัยด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๓) จัดการสอบไล่
- (๔) รับปรึกษาให้ความเห็นแก่คณบดี

มาตรา ๒๘ ในสถาบัน ให้มีผู้อำนวยการสถาบันคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของสถาบัน

มาตรา ๒๙ ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน ประกอบด้วยผู้อำนวยการสถาบันเป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยนั้นมีจำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำสถาบันแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขานุการกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๓๐ คณะกรรมการประจำสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางระเบียบของสถาบันด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๓) จัดการสอบไล่
- (๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่ผู้อำนวยการสถาบัน

มาตรา ๓๑ ในสำนัก ให้มีผู้อำนวยการสำนักคนหนึ่ง เป็นผู้ บังคับบัญชา รับผิดชอบ ในงาน ของสำนัก

มาตรา ๓๒ ให้มีคณะกรรมการประจำสำนัก ประกอบด้วยผู้อำนวยการสำนักเป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยนั้น มีจำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำสำนักแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้
มาตรา ๓๓ คณะกรรมการประจำสำนักมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางระเบียบของสำนักด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๓) จัดการสอบไล่
- (๔) รับผิดชอบและให้ความเห็นแก่ผู้อำนวยการสำนัก

มาตรา ๓๔ ในการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยคณะกรรมการประจำสถาบัน หรือคณะกรรมการประจำสำนักให้นำมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ คณาจารย์ในมหาวิทยาลัย มีดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือศาสตราจารย์พิเศษ
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา ๓๖ ศาสตราจารย์พิเศษนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๗ ศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีควมผิด ให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

มาตรา ๓๘ ศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๔) ได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญา หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดีเป็นพิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๔ รองศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยหรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองและได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอน
ใหม่มหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองและได้ทำการสอนมา
แล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัย หรือใหม่วิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง
และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๔๐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอน
ใหม่มหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมา
แล้วไม่น้อยกว่าสองปีในมหาวิทยาลัย หรือใหม่วิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับ-
รอง หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอน
ใหม่วิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมา
แล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในมหาวิทยาลัย หรือใหม่วิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง
หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอน
ใหม่วิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมา
แล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัย หรือใหม่วิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง
มาตรา ๔๑ อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัยหรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่า
จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชา
ที่มีการสอนใหม่วิทยาลัย

อาจารย์พิเศษนั้นอธิการบดีจะได้แต่งตั้งขึ้นประจำปีการศึกษา ตามคำแนะนำของคณบดีจากบุคคล
ที่มีคุณวุฒิเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำ

ปริญญาและเครื่องหมายฐานะ

มาตรา ๔๒ ปริญญามีสามชั้น คือ

เอก เรียกว่า กุญชรบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ก.

โท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๔๓ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๔ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

มาตรา ๔๕ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรได้ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใด ภายหลังที่ได้รับปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใด ที่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา

(๓) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะสาขาวิชา

มาตรา ๔๖ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ

มาตรา ๔๗ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีครุวิทยฐานะและเข็มิวิทยฐานะ เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตรก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะ และเข็มิวิทยฐานะ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครุวิทยฐานะและเข็มิวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไรให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๔๘ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ เข็มิวิทยฐานะ เครื่องแบบ เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกาย นักศึกษาของมหาวิทยาลัยโดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือที่วิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๐ ในระหว่างที่ยังมิได้ทรงกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการ สภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ให้สภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี เป็นนายกสภามหาวิทยาลัย เลขาธิการสภาการศึกษา แห่งชาติ อธิการบดีหรืออธิการบดี และคณบดี เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๑ ให้อธิการบดี และคณะบดีมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ซึ่งโอนมาเป็นอธิการบดีและคณะบดีตามความในมาตรา ๗ อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งตำแหน่งนั้น ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินกว่าหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๒ ให้ผู้ซึ่งเป็น ศาสตราจารย์ อธิการบดี ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย แพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ อยู่แล้วในวันที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษาเป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี.

หมายเหตุ.- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ โดยที่สมควรปรับปรุงกิจการของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ให้ดียิ่งขึ้น และจัดให้มหาวิทยาลัยนี้ได้ขยายตัวเป็นมหาวิทยาลัยโดยสมบูรณ์ และโดยที่กฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ยังมีบทบัญญัติไม่อำนวยให้ดำเนินการดังกล่าวนี้ได้ จึงสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นใหม่ และโอนกิจการทั้งสิ้นของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ไปปฏิบัติจัดทำในมหาวิทยาลัยซึ่งจัดตั้งขึ้นใหม่นั้น โดยยกเลิกกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ และปรับปรุงแก้ไขเป็นกฎหมายสำหรับมหาวิทยาลัยมหิดล

กัตติจากราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖ ตอน ๑๗ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๑๒

พระราชบัญญัติ

จัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ. ๒๕๑๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๒

เป็นปีที่ ๒๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา

ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ สำนักนายกรัฐมนตรี มีส่วนราชการดังนี้

- (๑) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๒) สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี
- (๓) สำนักงบประมาณ
- (๔) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
- (๕) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ
- (๖) สำนักงานคณะกรรมการตรวจสอบการปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีอากร
- (๗) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าส่งออก
- (๘) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- (๙) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- (๑๐) สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
- (๑๑) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม
- (๑๒) สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- (๑๓) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
- (๑๔) สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ
- (๑๕) สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ
- (๑๖) สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท
- (๑๗) กรมประชาสัมพันธ์
- (๑๘) กรมประมวลข่าวกลาง
- (๑๙) กรมอู่ศูนย์มวิทยา
- (๒๐) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- (๒๑) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- (๒๒) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- (๒๓) มหาวิทยาลัยมหิดล
- (๒๔) มหาวิทยาลัยศิลปากร
- (๒๕) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- (๒๖) มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- (๒๗) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- (๒๘) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ส่วนราชการตามมาตรา^๕เป็นทบวงการเมือง มีฐานะเป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรีตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน อธิบดีและหัวหน้าส่วนราชการ ซึ่งมีฐานะเป็นกรม นอกจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ.^๕ เลือกตั้งเลขานุการหนึ่งคน และ อ.ก.พ. นี้ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง

อ.ก.พ. ตามมาตรา^{นี้} นอกจากมีหน้าที่ตั้งระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
แล้ว ให้มีหน้าที่ช่วย ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการ^{นี้}ด้วย”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ.- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อให้มหาวิทยาลัยมหิดลที่ตั้งขึ้นอยู่ในสังกัด
ของสำนักนายกรัฐมนตรี จึงจำต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ว่าด้วยการจัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี

คัดจากราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๗ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๑๒

(สำเนา)

ระเบียบการของชุมนุมศึกษามหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามัคคี การกีฬาและรักษาระเบียบวินัยของนักศึกษาในคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เป็นผู้แทนในการแข่งขันการกีฬา และในการสังคมต่าง ๆ กับมหาวิทยาลัยอื่น

๒. คณะกรรมการ

ก. ให้มีคณะกรรมการชั้นคณะหนึ่งเรียกว่า "กรรมการชุมนุมศึกษามหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์" ประกอบด้วยผู้แทนนักศึกษาของคณะต่าง ๆ คณะละ ๒ คน สำหรับที่มีนักศึกษามากกว่า ๒๐๐ คนขึ้นไปให้เพิ่มผู้แทนชั้นอื่นอีก ๑ คน ต่อจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นทุก ๆ ๒๐๐ คน ถ้าคณะใดมีนักศึกษาก่อนครั้งของ ๒๐๐ คนหลัง ก็ให้มีผู้แทนเพิ่มได้อีก ๑ คน

ผู้แทนนักศึกษาของคณะต่าง ๆ ต้องเป็นนักศึกษาที่กำลังอยู่ในชั้นไม่เกินกว่าชั้นปริญญาตรีของคณะนั้น และนักศึกษาของคณะนั้น ๆ ได้ทำการเลือกตั้งขึ้น และคณะใดของคณะนั้นเป็นผู้เสนอรายชื่อมายังมหาวิทยาลัยภายในเดือนกุมภาพันธ์ของปลายปีการศึกษาทุกปี เพื่อแต่งตั้งต่อไป

ข. ให้คณะกรรมการชุมนุมศึกษามหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งแล้ว ประชุมเลือกตั้งกันขึ้นเป็นประธาน รองประธาน เลขานุการ เหรัญญิก และหัวหน้าแผนก อนุกรรมการต่าง ๆ ตามสมควร สำหรับอนุกรรมการประจำแผนกต่าง ๆ นั้น จะแต่งตั้งจากกรรมการหรือนักศึกษาอื่นก็ได้ คณะหนึ่งคณะใดจะมีผู้แทนเป็นประธานคณะกรรมการติดต่อกันไม่เกิน ๒ ปี

ก. ให้ประธานกรรมการเป็นผู้เรียกประชุมกรรมการ และเป็นประธานในที่ประชุมถ้ามีความจำเป็นเกิดขึ้น คณะกรรมการตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไปอาจเสนอให้รองอธิการบดี ฯ เป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการก็ได้ ในกรณีที่ประธานไม่เข้าประชุม ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นเป็นประธานในการประชุมครั้งนั้น

การประชุมของคณะกรรมการ จะต้องมีการเข้าร่วมประชุมเกินกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมได้ ในการประชุมทุกครั้งให้เลขานุการคณะกรรมการเป็นผู้จับบันทึกทำรายงานการประชุมไว้เป็นหลักฐานในสมุดปกแข็งถาวร เมื่อที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมนั้นแล้ว ให้ประธานและเลขานุการเซ็นชื่อกำกับไว้

การลงมติ ให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีการออกเสียงลงคะแนนได้คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานเป็นผู้ชี้ขาด

คณะกรรมการและอนุกรรมการ ที่ตั้งขึ้นโดยคณะกรรมการนั้น ให้ดำรงตำแหน่งอยู่นกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการชุดใหม่ ในปีที่การศึกษาต่อไป

๓. หน้าที่ของคณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ คือ .-

- (๑) เพื่อดำเนินกิจการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
- (๒) เป็นผู้แทนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในการติดต่อกับมหาวิทยาลัยอื่น

๔. การดำเนินงาน

คณะกรรมการนักศึกษาจะดำเนินการตามหน้าที่ของคณะกรรมการได้ดังต่อไปนี้ คือ .-

- (๑) เมื่อคณะกรรมการได้ประชุมกันแล้ว มีมติข้างมากเห็นสมควรให้ดำเนินการได้ และ
- (๒) ได้เสนอเรื่องให้เห็นสมควรจะดำเนินการนั้น ต่อรองอธิการบดี ฯ และได้รับอนุมัติให้ดำเนินการได้

การได้

๕. การเงิน

ให้คณะกรรมการใช้จ่ายเงินตามงบประมาณสำหรับชุมนุมนักศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยจะได้จัดสรรจากเงินบำรุงชุมนุมนักศึกษา และจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยตามสมควร เพื่อกำเนนกิจการต่างๆ ตามวัตถุประสงค์

ในการเบิกจ่ายเงินให้ประธานเป็นผู้ลงนามเบิก เสนอรองอธิการบดี ฯ เป็นผู้อนุมัติการรับและจ่ายเงินของชุมนุมนักศึกษา เทรี่ญญิกจะต้องแสดงหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบปฏิบัติของกองคลังของมหาวิทยาลัย และมีบัญชีรับ-จ่าย ของชุมนุมนักศึกษาไว้เป็นหลักฐาน เพื่อมอบหมายแก่ผู้ที่จะมารับหน้าที่ต่อไป

๖. สถานที่

ให้คณะกรรมการมีสิทธิที่จะขอใช้สถานที่ในคณะใด ๆ ของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์เป็นที่ประชุมหรือจัดงานใด ๆ ขึ้น โดยขออนุมัติเป็นหนังสือต่อคณบดีของคณะนั้น ๆ และคณบดีได้อนุญาตแล้ว จึงใช้ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๑๐

(ลงนาม) ชัชวาล โอสถานนท์

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ชัชวาล โอสถานนท์)

อธิการบดี มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

(มติสภามหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ครั้งที่ ๘๘ วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๑๐)

พิทักษ์ ลูกรัก

พ่อได้รับจดหมายของลูกหลายวันแล้ว ก่อนอื่นพ่อขอแสดงความยินดีที่ลูกสอบผ่านเข้าเรียนวิชาแพทย์ได้ เป็นความปราบปลื้มใจของพ่อมากที่สุด ที่ได้ข่าวดีของลูกในคราวนี้ โดยเฉพาะแม่ของลูกและห้องๆ ของเจ้าทุกคนเมื่อได้ทราบข่าวจากจดหมายที่พ่ออ่านให้ฟังทุกคนพากันกระโดดโลดเต้น ตื่นเต้นไปตามๆ กัน พ่อเองก็อดที่จะระงับความรู้สึกออกมาได้เช่นเดียวกัน

ในจดหมายของลูก ที่เล่าถึงผลการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาวิชาแพทย์ ที่จะต้องแข่งขันกันระหว่างหมู่เพื่อนฝูงที่เรียนเตรียมแพทย์มาด้วยกัน และลูกเป็นผู้หนึ่งที่โชคดี กว่าเพื่อนบางคน ผ่านเข้าเรียนวิชาแพทย์ได้ นับว่าเป็นความดีความสามารถของลูกที่เอาใจใส่ต่อการเรียน มิเสียแรงที่พ่อและแม่ของลูกเอาใจช่วยอยู่ตลอดเวลา ต่อไปลูกจะต้องเพิ่มความขยันหมั่นเพียรต่อการเรียนให้มากขึ้นอีก เพราะการเรียนวิชาแพทย์นั้น ลูกจะต้องตั้งใจให้ตีความรู้อันได้ตัวให้มากที่สุด ประสบการณ์ต่าง ๆ จะช่วยให้ลูกใช้วิชาที่เรียนมาเพื่อชีวิตของเพื่อนมนุษย์ที่ตกอยู่ในภาวะที่ไม่ปลอดภัย พ่อคิดว่าลูกของพ่อคงจะตระหนักในความรู้สึกเช่นนี้เป็นอย่างดี

ส่วนเรื่องค่าเล่าเรียนที่ลูกบรรยายมาให้ฟังนั้น ลูกคงจะรู้ถึงภาวะของครอบครัวของเราเป็นอย่างดี บิลละหนึ่งหมื่นบาทเป็นเงินจำนวนมากเหมือนกัน พ่ออยากจะเขียนให้ลูกเข้าใจถึงความสำคัญที่ประเทศชาติอันเป็นที่รักของเรา จำเป็นต้องใช้กฎเกณฑ์อันเหมือนกัน แต่ลูกคงจะได้อ่านจากหน้าหนังสือพิมพ์และ

รายละเอียดทางมหาวิทยาลัยแข็งแรงแล้ว พ่อและแม่ของลูกจึงขอให้ลูกรับทุนอันนี้ แม้ว่าจบมาแล้วจะต้องทำงานให้รัฐบาลถือเสียว่า เพื่อให้เกิดความชำนาญซึ่งเป็นคุณสมบัติที่มาได้ด้วยความมานะอดทน และขอให้ไปขอร้องอาของลูกช่วยเป็นผู้รับรองด้วย แล้วบอกด้วยว่า พ่อและแม่ก็คิดถึงและขอขอบคุณล่วงหน้า

ก่อนที่พ่อจะจบจดหมายนี้ พ่อขอให้ลูกตั้งใจเรียน โชคดี มีเรื่องขัดข้องขอให้เขียนจดหมายมา พ่อจะช่วยเท่าที่ทำได้

รั ก

จ ำ ก พ่อ

ทิพย์สุรีย์ ลูกของแม่

แม่ที่ใจเหลือเกินที่ลูกรักของแม่สามารถสอบเข้าเรียนแพทย์ได้ เพื่อสนองความดีและความสามารถที่ลูกรักเรียนเก่ง แม่จึงฝากเงินมาให้ลูก ๑,๕๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าเล่าเรียนที่เหลือจากค่าเล่าเรียนแล้ว แม่ขอมอบให้ลูกใช้สอย ลูกรักของแม่คงจะเข้าใจถึงเหตุผลเช่นนี้ เพราะแม่ไม่ยอมให้ลูก เมื่อเรียนจบมาแล้ว ต้องอยู่ภายใต้สัญญาที่ผูกมัดตัวเอง ลูกอย่าลืมว่าชีวิตของลูกทุก ๆ วินาทีมีค่า การที่ลูกมีข้อสัญญากับผู้อื่น ทำให้ลูกต้องอยู่ภาวะจำยอม และไม่มีโอกาสที่เป็นไทยแก่ตัวเองที่แม่กล่าวเช่นนั้น ไม่ใช่ไม่รักประเทศชาติ แม่ก็รักเหมือนทุก ๆ คนที่ห่วงแทนในสิ่งที่ควรทำ

ส่วนพ่อของลูก ไปประชุมราชการที่ประเทศอเมริกาเป็นเวลา ๑ เดือน แม่ก็ได้เขียนจดหมายไปถึงพ่อของลูกแล้ว พ่อของลูกคงจะดีใจมาก แม่จึงขอให้ลูกโชคดีในการสอบทุกครั้ง

รัก

จากแม่

เด น พ า ยู

“ฉันทนา”

พอย่างเข้าฤดูฝน มรสุมกระหน่ำพัดอย่างทารุณ
ต้นพฤษภา ต่างเบียดขึ้น ด้วยแรงลมอย่างน่าสงสาร
ถูกพัดพา อ่อนเอนไปมา
ใบ-กิ่ง-ก้าน หลุดกระเด็น หล่นอยู่เกลื่อนกราด
โต น่าสงสารเสียนี้กระไร

พอย่างเข้าฤดูฝน มรสุมกระหน่ำพัดอย่างทารุณ
ไผ่ฝ่น ลมหนาว พระพายพัด กระทบร่าง
มนุษย์-สัตว์ พากันหนาวสั่นสะท้าน ถึงชั่วฤดู
ธรรมชาติโหดเหี้ยม สิ้นปราณี
ไม่สงสารกันเสียบ้าง ช่างใจดำ

ใจคน

“ฉันทนา”

จิตใจคนแจกเซน เคนพายอันเทียมโทค
บางทีก็ไร้ เหตุและผล ทำให้หลงผิด
เชื่อน้ำคำคนปลิ้นปลอก หลอกตนเอง
เกือบสิ้นชื่อ และไร้เกียรติ
คนหนอกคน ช่างใจง่ายเชื่อคนแล้ว

จิตใจคนแจกเซน เคนพายอันเทียมโทค
อวดฉลาดกว่าตนแน่ ไม่แพ้ใคร
เอาแต่ใจ บ้าบิ่น ไม่เกรงกลัวทั้งบุญและบาป
คนชาติชั่วเช่นนี้ ก็มีด้วย
ละเสียเถิด ก่อนพินดินจะกลบหน้า

ทำไม.....

“เขาจึงไม่เลือกข้าพเจ้า”

โดย “อำนาจ ใจคุณธรรม”

เขาเหวียงเสื้อชุดสากล ที่มีกลิ่นเหล้าฟุ้งจากงานบอลล์ฟาคบนพนักเก้าอี้อย่างไม่โยคี ชีวิตหนอชีวิต เขาครวญครางออกมาอย่างเจ็บปวดที่สุด ไอ้สัตว์นรก มึงนะมึง ขอให้เป็นที่กูบ้าง กูจะไม่ไว้หน้ามึงเช่นเดียวกัน วันนั้นกูพลาด แต่พรุ่งนี้กูอาจจะไม่พลาด ให้มึงก็ได้

เขาเป็นหนุ่มที่ผ่านวัย กลางคน มาเพียง เล็ก น้อย อายุเท่าที่พอจะประมาณได้เห็นจะไม่เกิน ๓๕ ปี ชีวิตของเขาผ่านมาอย่างโชคโชน ตั้งแต่เป็นนักเรียนอยู่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และก็เป็นที่บุคคลหนึ่งที่จับบัณฑิตนิเทศศาสตร์ รุ่นที่ต้องเสริมการ

เรียนต่ออีก ๘ ปี แต่เขาก็พอใจและภูมิใจให้กับชีวิตในมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก เขาเป็นประธานสโมสรมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่กล้านำนักศึกษาเข้าร้องเรียนท่านนายกรัฐมนตรี ขณะที่ภูกอ้ย การศึกษายังคงมีอำนาจอยู่ และสามารถที่เชื่อเชิญให้ผู้ที่เป็นที่ไม่พอใจเข้าอยู่ในมุ้งสายบัวได้ง่าย ๆ

ถ้าจะนับจากเหตุการณ์วันที่เขาและเพื่อน ๆ ทัวแทนนักศึกษาทั้งหมดพากันจับกลุ่ม เดินขบวนจากท่าพระจันทร์จนถึงตึกทำเนียบรัฐบาล ทุกคนเดินขบวนประท้วงการเปลี่ยนอาจารย์ และขอให้ปรับปรุงหลักสูตร วิชาเรียนให้เข้ามาตรฐาน นักศึกษา

ทุกคนได้รับการชักชวนกันมาอย่างดี ที่หลีกเลี่ยง
การปะทะกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ที่คอยจะขัดขวาง
คลื่นนักศึกษา แต่ก็ไมอาจที่จะยับยั้งเหตุการณ์อัน
น่าสลดที่เกิดขึ้นในประเทศเสรี อย่างเช่นประเทศ
ของเรา เหตุเกิดเพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจที่คอยรักษา
การณ์อยู่นั้นใช้กระบองเป็นอาวุธขบไล่ เหตุบัง
เอิญที่กระบองไม้อาวูรนี้ ก่อให้เกิดประวัติศาสตร์
ที่น่าสยของชน นักศึกษาผู้หนึ่งได้รับบาดเจ็บ เหตุ
การณ์รุนแรงก็ตั้งเค้าขึ้นจากคำคำที่หยาบคาย แล้ว
ก็กลีบกลายเป็นก้อนอิฐ ก้อนกรวด และเศษไม้

และแล้วทำให้เกิดการจลาจลขึ้น ระหว่างนักศึกษา
และเจ้าหน้าที่ตำรวจ อย่างคุเดือก แดมซ้ำประ
ชาชนและนักการเมืองที่คอยหาโอกาสอยู่แล้ว ผสม
โรงทำให้เหตุการณ์ยิ่งทวีรุนแรงยิ่งขึ้น อธิปไตย
ตำรวจจึงต้องอาศัยคำไกลเกลี่ย และใช้หน่วย
คอมมานโดเข้าช่วย เหตุการณ์ที่ประวัติศาสตร์
ของชาติ ต้องจารึกไว้ ด้วยเลือดและน้ำตา

เขาและเพื่อนร่วมสถาบันได้รับชัยชนะ ที่ลงทุน
ทั้งเลือดและน้ำตาของชาวโคม มันเป็นวันและ
เหตุการณ์ที่คอยหลอกหลอนเขาจนถึงทุกวันนี้ ชัย
เป็นของเขาที่ชนะอยู่กับเลือด และน้ำตาของผู้อื่น

มันช่างไม่สมใจเขาเสียเลย เขาปรารถนาเป็นผู้พิชิต
ที่ชาวบริสุทธ์ เพราะเขาหวังที่เป็นนักการเมือง
ไ น อ น ำ ก ก

และเพื่อประชาชนชาวไทยที่ได้ ชื่นชมกับรัฐธรรมนูญ
ที่ รับ พระ ราช ทาน เมื่อ ปลายปี พุทธ ศก ราช
๒๕๑๑ เขาจึงเป็นผู้หนึ่งที่สมัครเป็นผู้แทน
ราษฎร โดยสังกัดเป็นนักการเมืองพรรคฝ่ายค้าน
ที่เขาพิจารณาจะเบียดกฎข้อบังคับ และข้อมุ่งหมาย
ของพรรคแล้วจึงพร้อมใจที่จะเข้าอยู่ในสังกัดทันที
เขาก็โชคที่อยู่บ้างที่ทางพรรคมีมติคัดเลือก ส่งเข้า
แข่งขันตำแหน่งผู้แทนราษฎร ในจังหวัดพระนคร
นครที่มีการศึกษาและเป็นประชาธิปไตยที่สุด ประ
ชาชนจึงมองเห็นกาลไกล และมีความรอบคอบเป็น
พิ เศษ ใน เรื่ อ ง ข อ ง ก า ร เมิ อ ง

การสมคูลย์ของเสียผู้แทน ทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่าย
ค้าน เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การบริหารประเทศ
ชาติก้าวหน้าทัดเทียมเพื่อนบ้าน เขาจึงได้รับเลือก
เป็นผู้แทนหมดทั้งที่มี เป็นชัยชนะที่เขาและเพื่อน
ร่วมทีมภูมิใจมากที่สุด เขาก็เป็นตัวละครสำคัญ ที่มีส่วน
ช่วยในชัยชนะครั้งนี้ ทุกครั้งที่หาเสียงจะมีผู้สนใจ
ในการบ้านการเมือง และนโยบาย ของพรรคพวกกัน

ฟังคำปราศรัยอย่างแน่นขนัดทุกครั้ง เสียงปรบมือ
อย่างกึกก้อง เมื่อทุกคนพากันพอใจที่โจมตีความ
เหลวแหลก ของ รัฐบาล ชุคก่อน ๆ จุดสำคัญ
ที่ทำให้ พรรค ของเขา ได้รับชัยชนะ เหนือพรรค
อื่น ๆ ทั้งหมดก็คือ พุคโจมตีรัฐบาลในเรื่อง
คอร์รัปชันอย่างรุนแรง และฟ้าแฉกจุดที่ประชาชน
ต้องการขจัดให้ สิ้น จาก พื้น แผ่น ดิน ไทย

เขาจึงเข้าไปเป็นสมาชิกสภาผู้แทนในรัฐบาลอย่าง
พากฎุมิ และตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะไม่ยอมเป็น
เครื่องมือของนักการเมืองชั่ว ๆ ที่เห็นอามิสสิน-
จ้างเหนือหน้าที่ ที่ประชาชนมอบความไว้วางใจให้
เขาจึงเป็น สอ. สอ. ที่มีความกล้า ไร้เหตุผลในการ
กระทำใด ๆ ก็ตามที่มีผลสะท้อน ต่อประชาชน
พระราชบัญญัติใด หรือบทกระทำใด ที่ผ่านไปได้
โดยที่มีเขาเป็นผู้อภิปรายอยู่ด้วย ก็นับได้ว่าประ-
ชาชนส่วนใหญ่มีผลประโยชน์อย่างเต็มที่ ในฐานะ
เจ้าของประเทศหลายต่อหลายครั้ง ที่เขาและผู้แทน
พรรคฝ่ายค้านทั้งหมดทำคามผิดหวังให้กับนักการเมือง
ประเภทสกปรก เห็นประโยชน์ส่วนตัวโดย
เฉพาใช้หน้าที่และตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทน ที่

ประชาชนตาตา ๆ เลือกส่งเข้ามาเพื่อให้เป็นปาก-
เสียงของตนในการบริหารประเทศ เพื่อประโยชน์
ต่อการค้าของตน และเพื่อความสุขของตน ต้อง
ล้ ม เ ห ล ว ทุ ก ก ร าว

สอ. สอ. ประเภทที่ชอบใช้อำนาจ จึงหมายหัว
นักการเมืองปากแข็งอย่างเขา ด้วยความอาฆาต
และเกลียดแค้น แต่เขาก็ไม่สนใจ ยังคงทำหน้าที่
อย่าง ดี ที่ สุ ด... เพื่อ ประชาชน

เมื่ออำนาจฝ่ายต่ำ เข้าแทรกในจิตใจของนักการเมือง
ใจชั่ว เขาจึงถูกบ้ายร้ายให้สีต่าง ๆ ในสภา
ผู้แทน โดยชุกคั่นญาติ-โยมกันมาใส่โคลน จนเขา
และพรรคการเมืองเขามีจุดต่างพริ้ว มีวายที่เขา
จะแก้ตัวอธิบายถึงความเท็จจริงต่าง ๆ ให้ฟัง และ
อีกสมัยต่อมา อนาคตการเมืองของเขาจึงมีกมัว
จนพลาคตำแหน่งสมาชิกผู้แทน อย่างหุคหุค
ที่ ส ๆ ค

ทำไมประชาชนจึงไม่เลือก.... เขา ????

มหาวิทยาลัยมหิดลกับนักศึกษาในอนาคต

เมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๑๒ นี้ ประเทศไทยเราก็ได้มี มหาวิทยาลัย ที่ ก่อเกิด ขึ้น มา ใหม่ อีก แห่ง หนึ่ง นอกเหนือไปจากสถาบันอุดมศึกษาที่มีอยู่เดิมแล้ว มหาวิทยาลัยแห่งนี้ก็คือ มหาวิทยาลัยมหิดล แต่ที่จริงแล้ว มหาวิทยาลัยมหิดลก็คือ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เดิมนั่นเอง แต่มาในรูปของนามใหม่ และมีการเปลี่ยนแปลงอีกมากมายเพื่อปรับปรุงให้เป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบเช่นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น

การเปลี่ยนแปลงของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ที่จัดว่าเป็นสถาบัน อุดมศึกษา ที่เก่าแก่ ของ ประเทศไทย และมีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง เป็นที่รู้จักของชาวต่างประเทศ อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดกันได้ เพราะการเปลี่ยนแปลงของมหาวิทยาลัยยังไม่เป็นที่เข้าใจกัน ชวนให้คิดกัน

ว่า มหาวิทยาลัยมหิดลเป็นมหาวิทยาลัยได้ตั้งขึ้นมาใหม่จริงๆ และมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์เดิมนั้นหายไปไหน เรื่องนี้อาจว่าแต่ชาวต่างประเทศเลย แม้แต่ประชาชนชาวไทย ในประเทศของเราเอง ก็ยังไม่แจ่มแจ้ง ในการเปลี่ยนชื่อมหาวิทยาลัยครั้งนี้ ถ้าจะถามคนทั่วๆ ไปถึง มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ก็คงจะมีคนรู้จักสถาบันนี้เป็นอย่างดี แต่ถ้าจะถามว่ารู้จักมหาวิทยาลัยมหิดลหรือไม่ คำตอบที่จะได้รับก็คือ คำว่า “ไม่รู้จัก”

การเปลี่ยนแปลงของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ก่อให้เกิดผลดีแก่การศึกษาชั้นอุดมศึกษาและประเทศชาติ เป็นอย่างมาก เพราะจะช่วยให้เยาวชนของชาติมีสถานศึกษาเพิ่มขึ้นกว่าเดิม ซึ่งช่วยแก้ปัญหาที่กำลังคาร้งค้างซึ่งเกี่ยวกับสถานที่เรียนไม่พอกับนักศึกษาในขณะที่ประเทศ

ของเรากำลังอยู่ในระหว่างพัฒนา และเป็นการช่วยให้ประเทศชาติของเรามีบุคคลชั้น "สมอง" ในวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ขึ้นอีกมากมาย เพราะโครงการของมหาวิทยาลัยมหิดล นอกจากจะปรับปรุงคณะต่างๆ ที่มีอยู่เดิม ยังได้จัดตั้งคณะวิชาใหม่ๆ ขึ้นอีกหลายคณะต่อไป อาทิเช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และมานุษยศาสตร์ขึ้นอีกเร็ว ๆ

ปัจจุบันนี้ มหาวิทยาลัยมหิดลที่ได้รับช่วงมาจากมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์มีการสอนวิชาต่าง ๆ ถึง ๑๑ คณะด้วยกัน และทุกคณะก็เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่ามีวิชาที่เกี่ยวกับการแพทย์ทั้งสิ้น ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นก็คงเกี่ยวกับการแพทย์นั่นเอง นักศึกษาที่สำเร็จจากสถาบันแห่งนี้ ก็อยู่ในวงการเดียวกัน เช่น แพทย์ พยาบาล เภสัช สาธารณะสุข เป็นต้น เมื่อมหาวิทยาลัยมหิดลมีโครงการที่ขยาย มหาวิทยาลัย ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการสอนคณะวิชาต่างๆ ขึ้นอีกหลายคณะ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยก็มีใช้อยู่ในวงการเดียวกัน อีกต่อไป ปัญหาที่เกี่ยวกับนักศึกษาที่ย่อมมีมากขึ้นกว่าเดิม เพราะที่ทางมหาวิทยาลัย กำลังกระทำอยู่ เช่น เกี่ยวกับการบริการประชาชนด้านโรงพยาบาล ผลิตนักศึกษาแพทย์ ในวิชาสาขาต่าง ๆ และต่อไปจะต้องรับหน้าที่ผลิตบัณฑิต

วิชาสาขาต่าง ๆ อีกมากมาย ก็ย่อมทำให้งานบริหารของมหาวิทยาลัยมากขึ้นเป็นเงาตามตัว ปัญหาที่เกิดขึ้นย่อมเป็นที่หนักอหนักใจผู้บริหารมหาวิทยาลัยเป็นที่รู้คุณ และรู้สึกว่าจะอาจจะมากกว่ามหาวิทยาลัยอื่น ๆ อีกด้วย

ปัญหาที่สำคัญที่สุด เท่าที่พอประมวลจากผลของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ และยังมีได้เปลี่ยนแปลงจนถึงมหาวิทยาลัยมหิดล อันเป็นที่เกี่ยวข้องระหว่างมหาวิทยาลัยกับนักศึกษา ก็คือ

๑. มาตรฐานการสอน มาตรฐานการสอนของแต่ละมหาวิทยาลัย เป็นเครื่องวัดความสามารถของผู้สำเร็จจากสถาบันแห่งนั้น ความเชื่อถือของประชาชนที่เกี่ยวข้องเป็นปรอหวัดมาตรฐานที่เด่นชัดที่สุด คณะเก่าๆ หรือที่มีอยู่เดิมแล้ว ก็จัดว่าเป็นที่ต้อนรับของวงการรัฐบาลและต่างประเทศเป็นอย่างดีแต่คณะวิชาใหม่ๆ ที่จะเปิดการสอนเร็วขึ้นนั้น ย่อมก่อให้เกิดปัญหาที่น่าคิดอยู่ไม่น้อย อาทิเช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และมานุษยศาสตร์ เป็นต้น เพราะคณะเหล่านี้ มีการสอนในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในเมืองไทย เช่นเดียวกัน จะก่อให้เกิดการเปรียบเทียบ ในด้าน ความสามารถ ของผู้สำเร็จ แต่ละ

สถาบัน ตัวอย่างด้านวิศวกรรมศาสตร์ มีการสอน ถึง ๔ แห่งคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตร มหาวิทยาลัยขอนแก่น, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ดำรวมของมหาวิทยาลัยมหิดลด้วย ก็มีจำนวนถึง ๕ แห่ง ทางมหาวิทยาลัย จึงควรที่จะคำนึงถึงด้านนี้ให้มากที่สุด ย่อมหมายถึงชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ทั้งในและนอกประเทศ

๒. อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน มหาวิทยาลัยโตที่มีเครื่องมือ, เคมีภัณฑ์ต่างๆ ครบถ้วน ย่อมให้ความรู้แก่นักศึกษาของตนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะมีเพียงพอแก่นักศึกษาที่จะได้ทดลองฝึกหัดงาน ทำให้เกิดความชำนาญที่จะออกไปประกอบอาชีพต่อไป

๓. คุณวุฒิของอาจารย์ อาจารย์ที่มีคุณวุฒีย่อมให้ความรู้แก่นักศึกษาได้มาก และยังเป็นตัวจักรสำคัญเหมือนกันที่ช่วยให้มาตรฐานการสอนสูงขึ้น และมีจำนวนอาจารย์เพียงพอแก่การสอน ถ้าได้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิต่ำ และเป็นที่ยึดถือ ของ นักศึกษา ทั้งใน และ ต่าง ประเทศทำการสอน ผลดีที่เกิดขึ้นเกินกว่าประมาณได้

๔. ปัญหาการศึกษา เมื่อยังเป็นมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ได้ทำการสอนแก่นักศึกษาในวงการ

แพทย์เดียวกันเท่านั้น เมื่อมีการสอนวิชาที่ผิดแผกกันออกไป ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นก็คือ ความเสมอภาคของนักศึกษา ทางมหาวิทยาลัยควรจะต้องพึงเล็งด้านนี้ให้มาก เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์เมื่อก่อนสามารถทำให้คนทั่วไปมองเห็นความสำคัญของวิชาแต่ละคณะได้อย่างชัดเจน เพราะมีการเปรียบเทียบกันอยู่เสมอ แม้เมื่อสำเร็จออกมา ปฏิบัติงานอาชีพกันแล้ว ฉะนั้น เมื่อมีคนอื่นเข้ามาร่วมก็ควรที่จะได้ปรับปรุงให้ทุกคณะมีความเสมอภาค กันจริงๆ มองเห็นความสำคัญแต่ละวิชาให้ทัดเทียมกัน การเลื่อมล้ำต่ำสูงเป็นสิ่งยั่วให้เกิดการ แยกแยกกันเอง ในหมู่นักศึกษา ที่ขาด ความยังคิดก็ได้

ที่จริงแล้วปัญหาที่เกี่ยวข้องระหว่างมหาวิทยาลัยมหิดลกับนักศึกษามีอีกมากมาย เท่าที่ได้ชี้บ่ง แสดงให้เห็นนั้นจุดสำคัญที่ทางมหาวิทยาลัยมีหน้าที่จะละเลย อันจะทำให้มหาวิทยาลัยมหิดลอันเป็นที่รักและห่วงแหนของเราต้องมีประวัติที่ต่างพร้อย อันสืบเนื่องมาจากความไม่เข้าใจกันในปัญหาเช่นนั้น

บทความนี้ เขียนโดย "จิงจก"
แห่งคอลัมน์ "ฉงน" น.ส.พ. แพทยสัมพันธ์

.....เขียน.....
สุทัศน์ เจียมสวัสดิพันธ์

รู้จัก เทอด ทรงธรรม ก็มานานพอคุด ถ้าจะพูดถึงส่วนลึกความหล่อเหลาแล้ว เขาก็ยังเป็นเจ้าของที่น่าอิจฉาอยู่ไม่น่าจะน้อยกว่าพระเอกหนังไทย

มิตร, สมบัติ ยังสู้ไม่ได้

เพราะหุ่นเท่ที่ สมาร์ท ของ เทอด ทรงธรรม เหมือน "เงินท้าว" บ๊ยะ กลายเป็นพระเอกหนังจีนไปเสียฉิบ

การงานก็จัดว่าเยี่ยม รางวัลสามารถเลือกกีฬา และ ผลงาน ที่ฝาก ให้ ชวน สรเสริญ ใน วงการ แข่งขัน ฟุตบอล ๘ มหาวิทยาลัย คราวที่แล้ว ช่วยเสริมสร้างให้ เทอด ทรงธรรม โค้งดั่งขึ้นมา

ยิ่งกว่านั้น ทีมฟุตบอลของเขายังมีโอกาสเข้าชิง ตำแหน่งที่ ๓ แล้วยังกระชากมาครองได้ นับว่าเป็นทีมฟุตบอลชนิดฮีโร่ทีมแรกที่ได้ครองตำแหน่งดีที่สุดในทีมฟุตบอลกันมา

จะเอาอะไรกัน ให้แน่กับชีวิตของคนเรา

ความฝัน ยังแปรปรวน ตาม พระพรหมเจ้าของ
พรหมลิขิต คำทำนายหมอดูบอกว่า ชนอยู่โชคชะตา
ของดวงดาวประจำตัวในท้องอวกาศ ทั้งที่ไม่อยากจะเชื่อ
แต่ก็ต้องให้ความสนใจกันบ้าง ฝ่าเท้าซ้าย ต่อมาก็คือ
รอยย่ำด้วยรองเท้าเต็มไปหมด บนพื้นผิวดวงจันทร์ ที่อยู่
ไกลลิบล็วโน้น ของนายนี้ล อาร์มสตรอง ยังมีอาจจะ
ยับยั้งให้คลายความเชื่อคือโหราศาสตร์ได้

โชค ลาก บาง ที่ มัน ต้อง ชน กับ จิ้ง หะ และ โอ กาส

ชื่อนี้.....ไม่มีคำโต้แย้ง

ตอนนั้น ถ้าใครไม่รู้จักโคตกัฬาศของทัมมหาวิทยาลัย
ลัยก็เห็นต้องไปรื้อ ฟันความจำเก่าๆ อีกสักครั้ง เอาเดอะ
ชอบอกให้ เป็นบุญกุศล แก่ตัวเองสักตั้ง (เข้าข้างตัวเอง
นิดหน่อย) ก็คุณเทอด ทรงธรรม อย่งไรละ นอกจาก
จะทำงานที่สำนักงานทะเบียนของมหาวิทยาลัย ตกเย็น
ต้องช่วยฝึกสอนกีฬาแก่นักศึกษาทุกประเภท อาทิเช่น
ฟุตบอล, บาสเกตบอล, รักบี้-ฟุตบอล, ยูโด, เทนนิส ฯลฯ
อะไรต่ออะไรอีกจิปาถะ โอ้.....มันก็น่าเหนื่อย
แทนอยู่หรอก ก็เพราะเป็นคนใจดี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่อยู่

เสมอ ทำให้ เทอด ทรงธรรม ถูกเชิญไป เป็นกรรมการ
กีฬาที่แข่งกันระหว่างคณะเสมอ

ยังตอนนั้นงานคุณเทอด ทรงธรรม ก็ยิ่งยุ่งเพิ่ม
ความน่าเห็นใจ เห็นกันชัด ๆ อยู่แล้วว่า น่าจะมี เลขา-
นุกาวิธสีสาวสักคนหนึ่งมาช่วยเสียด้วยซ้ำไป งานฉลอง
บัณฑิตทุกปี งานสังสรรค์ระหว่างนักศึกษาของแต่ละภาค
แม้แต่งานกุศลช่วยเพื่อนมนุษย์ไม่ว่าที่ทำความเดือดร้อน
แก่เขาเสียทุกอย่างไป

อีกอย่างหนึ่งที่จะขาดเสียมิได้ ทั้งหนัก และ น่า
เห็นใจก็คืองานประชาสัมพันธ์ และรับจดทะเบียนบัณฑิต
ที่จะรับพระราชทานบัณฑิต

งานนี้ก็ต้องเหนื่อยเป็นพิเศษ

เพราะเป็นผลงานที่มีความละเอียดละออ ด้าน
ประชาสัมพันธ์ จึงต้องแข่ง ปิ้ง

“.....บัณฑิตบัณฑิตนี้ ทุกคน จะต้อง มาลง-
ทะเบียน เพื่อเสนอชื่อเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร
..... และ ต้อง เสียค่าทำปก ปริญญาบัตร อีก
คนละ ๕๐ บาท ส่วนค่างานฉลองปริญญาบัตรนั้นทางมหา-
วิทยาลัยเป็นผู้ออกให้.....”

บัณฑิตบนสำเร็จร่วมพันคน เทอด ทรงธรรม
จึงต้องอธิบายจำนวนครั้งเท่ากับบัณฑิต เป็นงานที่น่า
เบื่อหน่าย แต่มันก็มีเรื่องเกิดขึ้นจนได้ เมื่อบ่ายเวลาใด
วันใด ไม่อยากจะทำ บัณฑิตใหม่ผู้หนึ่ง เป็น "สุภาพ
สตรี" สาวสวยอยู่คณะไหน ขอสงวนไว้ก่อนได้ขนาด
ซันตักทะเลเบียน พร้อมแจ้งความจำนง ขอลงทะเบียน
รับทราบ และควักเงินห้าปอกปริญญา ให้กับ เทอด ทรง
ธรรม ก็เป็นแบบเดียวรายอื่น ๆ นั่นแหละ เทอดก็ต้อง
ชี้แจงรายละเอียดให้ฟัง พร้อมกันก็พูดทิ้งท้ายให้น่าคิด
.....คิดแล้วละครับ ที่มาลงทะเบียน ผมอยากให้
บัณฑิตทุกคนรีบมากันเร็ว ๆ ตอนนั้นทุกคณะมาลงทะเบียน
ไม่ถึง ๖๐% เลย คุณกรุณาช่วยบอกต่อ ๆ ไป ด้วยนะ
ขอบคุณมากครับที่มาจดทะเลเบียนกับผม

เฮ้!ไปไหนเป็นงั้นไปล่ะ ???

ล
ง
ม
ว
น

จากเค้าหน้าและสีผิวอันหยาบกร้าน ส่อแสดงถึง
ความมานะอดทนผ่านชีวิตมาแล้วอย่างโชกโชน เส้นเลือด
ที่โปน ปกติอยู่ภายใต้ผิวหนังก็ย้ายบนกล้ามเนื้ออันล่ำสัน
ถ้าจะเปรียบเทียบกับวัยของเขาแล้ว เกือบจะไม่น่าเชื่อ ๕๕
คือตัวเลขที่บอกอายุที่ผ่านพ้นไปทุกวัน ทุกคนต่างก็รู้จัก
เขาในนามของ “ลุงม้วน” ประวัตืลุงม้วนเป็นคนจังหวัด
ไทรบุรี ปัจจุบันจะมีถิ่นฐานอยู่ที่ใด เราก็คงไม่สนใจ หรือแม้
แต่จะสืบถาม

พิทยา เรื่องจินดา เขียน

๕ ปีที่ต้องจากแหล่งให้กำเนิด พาชีวิตของเรา
มาคลุกคลีกับอารยธรรมในเมืองหลวง ทำให้รู้จัก
ลุงม้วนดียิ่งขึ้น วันนั้น ขณะที่กำลังเพลินกับการปล่อย
อารมณ์ท่องเที่ยวไปกับความนึกคิดต่างๆ นานา เพื่อให้
อดีตว่าลึกลับมาอีกวาระหนึ่ง แม้ว่ามันจะต่างกับเหตุผล
และความเป็นจริงเพียงใดก็ตาม ซึ่งไม่รู้รู้สึกกับที่จะ
มีโอกาสคืนกลับมายังถิ่นฐานของตนอีก ปล่อยมันไปกับ
สายลมที่พัดมาแผ่วเบาและความฝันที่แสนจะไร้ความจริง
ใช้สัจจะวาจาที่ลั่นไว้เป็นเครื่องปลอบใจ ความรู้สึก

ในกายร้อนร่ำ เป่าหอกมันเป็นเพียงแต่อดีต และความผิดหวังต่างหากเล่า

“เฮาน่าไหมครับคุณ” เสียงดังสอดปลุกให้ตื่น จากภวังค์ “กำลังหลับหรือ?” ก็น้ำเย็นเย็น จะหาย จะเฮาน่าอะไรละครับ” เราจำลำเนียงนี้ได้ ไม่มีใคร นอกจากลุงม้วน ชายเลยวัยก่อนคนไปมากแล้ว แต่ยังมีกบิ๋นและแจ๊กราว

“ขอน่าอะไรก็ได้เนะ เอาที่มันเย็น ๆ หน่อย ก็แล้วกัน จะได้ชุ่มชื้น” เรบอก เหมือนคนที่อนาคต ยังเลื่อนลอยยังกล่อมอารมณ์ ผเสผसानมากเท่านั้น

“คุณ คิดว่าคุณจะลืมเสียแล้ว ไม่เห็น กลับมาเยี่ยมบ้างเลย”

ลุงม้วนยังคงพูดมีแต่ จะบวก กับความ น้อย เนื้อ ต่ำใจ หัง ๆ ที่ทุกคนแม้แต่จะอยู่ห่างไกล จะไม่มีวันลืม ลุงม้วนได้เลย ๑๖ ปีที่ลุงม้วนโผล่หน้ามาทำความรู้จัก กับคนในหมู่บ้านนี้

“เป่าหอกจะลู่” “วันนี้มีการประชุมสมาคม ฅาปนกิจศพ นาน ๆ จะผ่านมา คุณแม่ก็เลยให้มาแทน ผมก็เลยถือโอกาส เป็นการสังเกตุการณ์ ไปด้วย” เรา พูดตอบ

“คุณเห็นอะไรใหม่ ๆ ขึ้นมาใหม่?”

“ลุงม้วนหมายถึงอะไรกันครับ”

“ก่อนที่คุณจะก้าวเท้า ผ่านธรณีประตูมา คุณ ไม่เห็นบ้างหรือ”

“อ้อ! เห็นแล้วครับลุง แต่ไม่สนใจ ผมมัน ซาชินเสียแล้ว” คำพูดของเราอาจจะทำความเข้าใจ ให้ลุงม้วนก็ได้

“เมื่อตะกี้คุณเดินเข้าชมห้องสมุด มีอะไร เพิ่ม เติมบ้าง” ลุงม้วนปล่อยคำถามที่จ้องใจให้ตอบ

“ก็เรียบร้อยดีนี่ ทุกอย่างอยู่ในภาพที่สมบูรณ์ และเพิ่มเติมมากขึ้นกว่าเดิมมากทีเดียว”

“คุณตอบด้วยใจจริงหรือเปล่า?”

“ลุงม้วนมีอะไรที่น่าสงสัย” เราย้อนถามลุงม้วน จนหนึ่งไม่ยอมตอบ

“นี่ลุงจะไม่เล่าเรื่องสนุก ๆ ให้ผมฟังหรือ ถ้าลุงจำได้ผมชอบฟังเรื่องอดีตที่สนุกสนาน โดยเฉพาะ อย่างขณะที่เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ ใจละ” ในอดีตกาล เมื่อเราอยู่ในวัยเด็กรุ่นหนุ่ม ชอบหนีแม่มาฟังลุงม้วน เล่านิทานเสมอ

“คุณยังไม่ลืมอีกหรือ ผมคิดว่า พวกคุณที่ ไปเรียนหนังสือที่บางกอกแล้วคงไม่อยากฟัง”

“ไอ้ลุง หากผมทุกคนยังอยากฟัง ว่าแต่ลุงม้วน เถอะ วันนี้เรื่องอะไรพอจะเล่าให้ฟังแก้ง่วงละ?”

“ผมเองไม่อยากจะฝอยเลย” ลุงม้วนไอ้จวด

“ตอนนั้นขณะที่ผมอายุดูเหมือนจะมากกว่าคุณนิดหน่อย ประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๖ หรือ ๒๔๙๗ สงครามระเบิดขึ้นในเอเชียอาคเนย์” ลุงม้วนเริ่มเรื่อง กลิ่นน้ำมาลอยลอยจนจนเราเกือบสลัก

“ลุงคงทานเหล้ามาอีกซิเนะ” เราพูดเหมือนจะเตือน

“ลุงกับเหล่าเป็นเพื่อนกัน ไม่มีลุงก็ไม่มีบางยี่ขัน ไม่มีบางยี่ขันก็ไม่ใช่ลุงม้วน” ลุงม้วนพูดยืเยวเหมือนสมภารตรีโกณมิติ “ลุงเคยเป็นทหารเรือเก่าเมื่อทหารญี่ปุ่นบุกมา โดยที่เราไม่รู้ตัว พวกมันพยายามจะยึดจังหวัดชายทะเลก่อน เช่น ปัตตานี สงขลา ตรัง ชุมพร ฯลฯ ผมเป็นทหารคนหนึ่งที่รักชาติยิ่งชีวิต เราช่วยกันป้องกันศาสนา พระมหากษัตริ์ กระสุนปืนที่พุ่งออกทางปลายกระบอกปืน ผมวิ่งฆ่าทหารญี่ปุ่นจนปลายกระบอกแตก” ลุงม้วนเล่าเรื่องติดตลกเช่นเคย “ถ้าคุณเกิดทันในสมัยนั้น คุณจะรู้ว่าสงครามมันทารุณเช่นใด เสียงหวอเปิดเตือนหลบภัย ดังสะท้อนจนแลบแก้วหู เครื่องบินของฝ่ายพันธมิตร บินหุ้มมาเป็นฝูง ทั้งระเบิดทำลายเมืองไทย เพราะไทยเราเกิดร่วมมือญี่ปุ่น ร่วมเป็นฝ่ายเดียวกัน

ลูกระเบิดแต่ละลูกโตเท่าถังبيب ไอ้พวกที่รักตัวกลัวตาย พวกนั้นอพยพออกสู่บ้านเมืองชั่วคราว เช่น แถว ๆ แปดริ้ว นนทบุรี ฯลฯ อีกพวก พวกนั้นเป็นคนร้ายแล้วยังหวงแหนสมบัติ ถูกเสกกระเบิดทิ้งใส่ทะเลลัก ตายเกลื่อน ยังเป็นแซกชายผ้าแถวพาทรีด ที่ลูกระเบิดตกตุม ตุม ผมยังวิ่งไปดู ศพพวกนั้นหาชิ้นดียาก ทุเรศ นัยตาสันต์ บางคนแขนขาขาด หัวขาดก็เคยมี ตายโหงเสียดี้ คุณคิดอย่างผมไหม? ยิ่งเดือนไอ้พวกชอบคอร์ปชั่น กินป่า กิน น่าจะเอามาเลี้ยงเป่าเสียให้หมด” ลุงม้วนเล่าพร้อมชบกรรมาไปด้วย

“เอาน่าอีกขวดใหม่” “อากาศร้อน ๆ อย่างนี้ อีกขวดนะ ของกินฟรีทั้งนั้น สมาคมเลี้ยง”

“ไม่ละครับ ชอบคุณ”

“นั่นเห็นไหมกำลังมาแล้ว”

“อะไรกัน”

“ก็นายกสมาคมญาติพี่น้องของเราไงเล่า”

“แล้วไง”

“ดูท่าทีจะตายเอาวันพรุ่ง มะรืนนี้”

“โธ่เอ๊ย ลุงม้วน”

มันขนอยู่กับโชคชะตาต่างหาก

ท้ายเล่ม

งานทำหนังสือ ไม่เห็นน่าจะสนุกตรงไหน เป็นงานที่ต้องใช้สมองความคิด ประสบการณ์มากๆ ทั้งค่าใช้จ่ายก็เป็นเงินก้อนมหาศาล และถ้าเป็นคนที่ไม่มืตึลป้แล้ว จะต้องไปจ้างคนเขียนรูปออกแบบให้อีกด้วย ยิ่งทำให้งานยิ่งยากซับซ้อนผ่านมือคนหลายคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่เป็นนักศึกษายอมทำให้เสียการเรียน ตึไม่ตึนั้นอาจจะสอบตกอายุรุ่นน้องเขาเปล่าๆ.....เพื่อนเราบอก

มันคิดไปอย่างหนึ่ง ึ่งงานพิมพ์หนังสือทำให้ได้แสดงทรรศนะของตนเองออกมาได้
ซึ่งส่วนมากแล้วผู้ทริค ในงานการหนังสือยอมต้องการอิสระเสรี ที่จะแสดงความคิดเห็น
ของตนออกมา แม้ว่าจะเป็นความนึกคิดและเป็นการข้แนวทางของผู้เขียนคนเดียว
หรือหลายคนแล้วนำมารวบรวมไว้ในเรื่องเดียวกันก็ตาม ก็มตลสะทอนให้ผู้อ่านเห็น
ข้อเท็จจริงอีกประการหนึ่งต่างหาก.....ข้อเขียนเอาเอง

“อิวเคยพิมพ์หนังสือ ตั้งแกตสมัยเป็นนักเรียนมัธยม โดยรับหน้าทึ สาราณียกร และเมื่อเรียนชั้น
เตรียมอุดม เพื่อนทึอยากเห็นอิวเห็นอัย ก็เสนอชื่ออิว จึงจำใจต้องยอมรับ เลยทำให้เมื่อเรียนชั้นมหาวิทยาลัย
ไม่ยอมแตะตองงานสัปคนน้อกเด็กซาค.....แต่ก็มัวยทึซนซมกับผู้ที่พิมพ์ผลงานออกมา”.....เพื่อนอีกคนปลอบใจ

กูรู้จักมึงมานานแล้ว ทำไมจึงชอบทำหนังสือมากละ ไอ้กูจะไม่พูดก็เห็นมึงต้องเที่ยวไปขอ
 เรื่องเขามาหลง เขาไม่เขียนให้อีกต้องเข่าซี อีกอย่างหนึ่งไป ๆ มา ๆ ที่โรงพิมพ์ทุกวัน ไม่นึก
 เบื่อบ้างไรไร ถ้ามึงเป็นแฟนน้องสาวกู จะหาเวลาที่ไหนมาจูจี กูจะบังคับให้น้องสาวกูมี
 แฟนใหม่เสียดิบ เพราะมึงชอบไ้องานบ้าง ๆ ที่เสียงดังจากแท่นพิมพ์ อาจจะทำให้คนหูหนวก
 เองง่าย ๆ.....เพื่อนจากจุฬาฯ เขียนมาเตือน

.....เราก็ชอบรับฟัง.....เต็มใจบ้าง.....สวตส่งกลับไปบ้างก็มี.....มันจะเป็นกบการอะไร..... ไปสอ
 รั.....สอเห็น.....เรื่องคนอื่น.....ไอ้เรื่องจะทำหนังสือก็ยังมีใจรัก..... เพราะงานนี้ ไม่ผิดอะไรกับ
 บริษัทสามัคคีคำส้ว.....ก็ยอมมีเรื่อง.....หม.....หม.....หม.....เข้ามาเกี่ยวข้องกับ
 ถาม.....ทำไมจึงไม่มี โฆษณา ?
 ตอบ.....ก็เพราะไม่ออกจั่ววอ
 ถาม.....พิมพ์จำนวนเท่าไร ?
 ตอบ.....ห้าพันเล่ม
 ถาม.....แจกนักศึกษาทุกคนหรือเปล่า ?
 ตอบ.....อ้อแน่ นักศึกษาทุกคน ทุกคณะ
 ถาม.....แล้วเล่มต่อไปละ ?
 ตอบ.....ก็ ที่ระลึก 23 ตุลาคม วันบิษัณหาราช

หนังสือที่ระลึก

LIBRARY
 FACULTY OF MEDICAL
 SCIENCES

"วันมหิดล"

ชุมนุมนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล

24 กันยายน 2512

มหาวิทยาลัยมหิดล

